

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 889 ²	Τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου Κυριακὴ 10 Αὐγούστου 2014 (2002)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ ἅγιος Λαυρέντιος

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, θὰ σᾶς μιλήσω γιὰ ἕναν ἄνθρωπο προσευχῆς. Θὰ σᾶς μιλήσω γιὰ τὸν ἅγιο Λαυρέντιο. Τὸ ὄνομά του εἶνε τιμημένο καὶ ἅγιο. Σημαίνει τὴ **φωτιά**. «*Πῦρ ἤλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη!*», εἶπε ὁ Κύριος (Λουκ. 12,49). Φωτιά ἦρθα νὰ βάλω πάνω στὴ γῆ, ἐπανάστασι ἦρθα νὰ σηκώσω· ἐπανάστασι ὄχι μὲ ὄπλα ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης, διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως, διὰ τοῦ μαρτυρίου, διὰ τοῦ αἵματος τῆς θυσίας. Ἦρθε ὁ Χριστὸς ν' ἀνατρέψη τὶς πυραμίδες τοῦ Χέοπος καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα νέο κόσμο «ἀγγελικὰ πλασμένο». Ὡ Χριστέ, φωτιά ἀνάβεις στὴν καρδιά!

Αὐτὴ τὴ φωτιά, ποὺ εἶχε ὁ ἅγιος Λαυρέντιος, νὰ ἔχουμε, ἀγαπητοί μου, στὴν καρδιά μας. Ὁχι κρύοι, ὄχι χλιαροί· θὰ μᾶς ἐμέσῃ ὁ Κύριος (βλ. Ἀπ. 3,16). **Θερμοί**, ζεστοί, ὅπως ἡ φωτιά καὶ ἡ λάβα. Ἡφαίστειο ἀγάπης πρέπει νὰ εἶνε ἡ ψυχὴ μας. Ἡ δὲ ἀγάπη αὐτὴ νὰ διχάζεται σὲ δύο φλόγες. Ἡ μία νὰ ὑψώνεται μέχρι τὰ ἄστρα, ν' ἀγγίζῃ τὶς ἀψίδες τ' οὐρανοῦ· εἶνε ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ Χριστό, πρὸς τὸ Θεό. Ἡ δὲ ἄλλη νὰ ξαπλώνεται ὀριζοντίως καὶ νὰ καλύπτῃ καὶ τὰ δύο ἡμισφαίρια, νὰ καλύπτῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Δύο ἀγάπες εἶχε ὁ ἅγιος Λαυρέντιος. Ἡ μία πρὸς τὸν οὐρανό, θεῖος ἔρωτας, καὶ ἡ ἄλλη πρὸς τὴ γῆ, μὲ τὴν ὁποία ἀγαποῦσε ὅλο τὸν κόσμο.

***

Ποιὸς ἦταν ὁ Λαυρέντιος; Νοερῶς ἄς πᾶμε στὴ Ῥώμη. Τὸ 250 μ.Χ. βασιλεύε ἐκεῖ ἕνας εἰδωλόατρης βασιλιάς, ἕνας τύραννος, ὁ Δέκιος. Μισοῦσε τοὺς Χριστιανούς καὶ διέταξε διωγμὸ ἐναντίον τους.

Ὁ Λαυρέντιος ἦταν τότε ἀρχιδιάκονος τῆς Ῥώμης, **ὁ πρῶτος τῶν διακόνων** (ἑπτὰ διακόνους εἶχε τότε ἡ Ῥώμη). Σ' αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος Ξύστος εἶχε ἀναθέσει τὸ θησαυροφυλά-

κιο τῆς Ἐκκλησίας, νὰ φυλάῃ τὰ διαμάντια, τὰ χρυσάφια, ὅλα τὰ πολύτιμα πράγματα τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸς εἶχε τὰ κλειδιά. Στὸν Λαυρέντιο ὁ ἐπίσκοπος εἶχε ἐπίσης ἀναθέσει νὰ ἐπισκέπτεται τοὺς ἀρρώστους, νὰ περιποιῆται τοὺς ἀναπήρους, νὰ συντρέχῃ τὰ ὀρφανὰ καὶ τὶς χῆρες.

Ὅταν κηρύχθηκε ὁ διωγμός, ὁ πρῶτος ποὺ συνέλαβαν ἦταν ὁ **ἐπίσκοπος Ξύστος**. Οἱ στρατιῶτες τοῦ Δεκίου τὸν ἔδεσαν καὶ τὸν ὠδήγησαν στὸν τύραννο, ὅπου βρῆκε μαρτυρικό θάνατο.

Τὸ δεύτερο διάταγμα συλλήψεως ἦταν γιὰ τὸν βοηθό του, γιὰ τὸ **δεξιὸ χέρι**, τὸν Λαυρέντιο. Γιατὶ κοντὰ στὸν ἐπίσκοπο ὑπάρχουν μερικὰ πρόσωπα ποὺ κοπιάζουν πολύ. Δεξιὸ χέρι τοῦ Ξύστου ἦταν ὁ Λαυρέντιος.

Τρεῖς ἡμέρες προτοῦ νὰ κηρυχθῇ ὁ διωγμός, ὁ ἐπίσκοπος εἶχε πει στὸν ἀρχιδιάκονο· Λαυρέντιε, ἔρχεται διωγμός· θὰ μᾶς πάρουν ὅλα τὰ τιμαλφῆ, καὶ τὴ ζωὴ μας. Σὲ παρακαλῶ, παιδί μου, πήγαινε ν' ἀνοίξῃς τὰ χρηματοκιβώτια καὶ ἀπόψε καὶ αὔριο σκόρπισε **τὰ χρήματα στὶς χῆρες καὶ τὰ ὀρφανὰ...** Ὅντως ὁ Λαυρέντιος τὰ σκόρπισε ὅλα· δὲν ἄφησε τίποτε.

Τὸν συνέλαβαν λοιπόν, γιατί εἶπαν στοὺς βασιλιά, ὅτι μέσα στὴν ἐπισκοπὴ ὑπάρχουν θησαυροί, πιθάρια μὲ χρυσάφι. Ὁ Δέκιος διέταξε νὰ τὸν φέρουν μπροστά του. Καὶ ἐκεῖ, **ἐνώπιον τοῦ ἄρχοντος** - τοῦ τυράννου, στάθηκε ὁ Λαυρέντιος. Ὁ τύραννος τοῦ λέει·

—Θὰ μοῦ φέρῃς ἀμέσως τὰ κλειδιά καὶ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἐκκλησίας.

—Μάλιστα, μεγαλειότατε· θὰ σοῦ τὰ φέρω.

Περίμεναν. Ἐν τῷ μεταξύ, ὅπως εἶπαμε, ὁ Λαυρέντιος εἶχε πωλήσει τὰ πολύτιμα σκευῆ καὶ μοίρασε τὰ χρήματα στοὺς πτωχοὺς.

Ἄκοῦστε τώρα τί ἔκανε ὁ Λαυρέντιος. Πῆρε **ἄμαξες** καὶ μάζεψε αὐτοὺς ποὺ περιποιό-

ταν. Μάζεψε τυφλούς, κουφούς, αναπήρους, σακάτηδες, χήρες, ὀρφανά, γέροντες, τούς ἔβαλε πάνω στίς ἄμαξες, καί νάτος παρουσιάστηκε στά ἀνάκτορα.

—Αὐτοί, λέει, εἶνε οἱ **θησαυροὶ** τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐκεῖνος περίμενε λίρες, καί τώρα εἶδε **σακάτηδες**.

—Τί εἶνε αὐτά; τοῦ λέει· **μὲ κοροϊδεύεις**; Ἐγὼ ζήτησα νὰ μοῦ φέρης τούς θησαυρούς σας, κ' ἐσὺ ἔφερες σακάτηδες καί γέρους.

—Μεγαλειότατε, αὐτοὶ ποὺ βλέπετε εἶνε οἱ θησαυροὶ μας, **οἱ θησαυροὶ τῆς Ἐκκλησίας**.

Γιά σταματήστε καί σκεφτῆτε τὰ λόγια αὐτά. Νὰ δείχνῃ ὁ Λαυρέντιος αὐτὰ τὰ ἀμάξια μὲ τούς ἀρρώστους καί τυφλοὺς καί σακάτηδες, καί νὰ τούς θεωρῇ θησαυροὺς τῆς Ἐκκλησίας. **Ἦ ζωντανὴ Ἐκκλησία!**

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε στὸ σημεῖο αὐτό, ἀγαπητοί μου, νὰ θυμηθῶ κ' ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος **τὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς**. Ἦμουν τότε νέος, στὴν Κοζάνη, ἄσπρη τρίχα δὲν εἶχα. Φτώχεια καί δυστυχία μεγάλη ὑπῆρχε· πέθαιναν στοὺς δρόμους τὰ παιδιὰ. Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ μάζεψα ἄρκετὰ τρόφιμα καί ἔκανα συσσίτια. Τότε λέω σὲ ἕναν·

—Θὰ πᾶς νὰ βρῆς τούς πρίγκιπες. Ἀπὸ αὐτοὺς ἀρχίζει τὸ **συσσίτιο τῶν πριγκίπων**.

Αὐτὸς παραξενεύτηκε.

—Τί μοῦ λές, πάτερ; Οἱ πρίγκιπες βρίσκονται στὸ Λονδῖνο· ἐδῶ φτωχαδάκια ἔχουμε.

—Ἔ, τοῦ ἀπαντῶ, αὐτὰ **τὰ φτωχαδάκια** ἐγὼ τὰ ὀνομάζω πρίγκιπες. Ἔνας ἄνθρωπος ποὺ ἀγαπάει τὸ Θεὸ εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ ἕνα πρίγκιπα. Αὐτὸ μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός. Κοιτάξτε καλά, εἶπε, μὴ περιφρονήσετε τούς φτωχοὺς, γιατί καθένας ἀπ' αὐτοὺς ἔχει ἀξία μεγαλύτερη ἀπὸ ἕνα βασιλιᾶ (βλ. Ματθ. 18,10).

Ἐξωργίστηκε, λοιπόν, **θύμωσε ὁ τύραννος** γιὰ τὸν ἐμπαιγμὸ αὐτό. Διότι, ἐνῶ περίμενε θησαυρούς, τοῦ ἔφερε σακάτηδες καί αναπήρους καί ἀρρώστους ἀνθρώπους.

Τότε διέταξε νὰ τὸν βασανίσουν. **Τὸ μαρτύριό του** σπάνιο. Δὲν ὑπάρχει ἄλλο παρόμοιο στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ψήνετε ψάρια στὴν σχάρα; ψήνετε κρέας στίς σουβλες; ψήνετε ἀρνιά; Ἔ, ἔτσι διέταξε ὁ τύραννος ν' ἀνάψουν κάρβουνα καί πάνω στὴ σχάρα, **σὰν ψάρι, τὸν ἔψησαν**. Ἐκεῖνος ἔκανε τὸ σταυρὸ του καί εἶπε· Χριστέ, βοήθει μοι· Βοήθησέ με, Χριστέ μου, στὸ μαρτύριό μου... Ἔτσι παρέδωσε τὸ πνεῦμα του.

Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία λέει· **Σὰν τὸ λαυράκι** ποὺ ἡ νοικοκυρὰ τὸ βάζει στὴ σχάρα καί τὸ ψήνει, ἔτσι ἔψησαν καί τὸν ἅγιο αὐτόν.

* * *

Αὐτὸν λοιπὸν ἐορτάζουμε σήμερα, καί ὄλοι οἱ ὕμνοι εἶνε γι' αὐτόν. Τιμῶ τὸν ἅγιο Λαυρέντιο, μὲ συγκινεῖ πάντοτε. Ἦταν **ἄνθρωπος προσευχῆς**. Ποῖος ἀντέχει στὸ μαρτύριο αὐτό; Ἐδῶ τὸ χέρι σου λίγο καῖς, καί πονᾶς. Φοβερὸ πρῶγμα ἢ φωτιά. Κύριε, σῶσε μας ἐκ πυρός. Σὰν τούς τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ ρίφθηκε καί ὁ Λαυρέντιος μέσα στὴ φωτιά καί ἐκάη καί μαρτύρησε, καί εἶνε ἅγιος καί θαυματουργός.

Τὸ ὄνομα Λαυρέντιος σημαίνει, εἶπαμε, φωτιά· ὅτι πρέπει ν' ἀνεβαίνει τὸ θερμόμετρο. Ἦν εἶχα θερμόμετρο τὴν ὥρα αὐτὴ καί μετροῦσα τὴν **ἀγάπη μας στὸ Χριστό**, θὰ τὴν ἔβρισκα πολὺ μικρὴ.

Εἶδατε πόσο ἀνησυχεῖτε ὅταν δὲν εἶστε καλὰ καί βάζετε **θερμόμετρο**; Ἦν εἶνε πάνω ἢ κάτω ἢ θερμοκρασία, καλεῖτε τὸ γιατρό. Ἦν εἶνε κανονικὴ ἢ θερμοκρασία, ἠσυχάζεστε.

Ἐδῶ ἔχουμε πέσει. **Ἔχουμε «ὑποθερμία»**. Μηδέν, καί κάτω τοῦ μηδενὸς εἴμαστε. Θεέ μου, τὸ θερμόμετρό σου τί δείχνει; Ἦ ἀγάπη στὸ Χριστὸ πρέπει ν' ἀνεβαίνει. Νὰ γίνῃ φωτιά, κάμινος πυρός. Ἦ καρδιά μας νὰ πυρακτωθῇ, νὰ ὑψωθῇ τὸ πνευματικὸ μας θερμόμετρο, νὰ αὐξάνῃ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ.

Αὐτὰ τὰ λίγα εἶχα νὰ σᾶς πῶ. Θέλω νὰ πιστεῦω ὅτι ὄχι μόνο τ' ἀκοῦτε αὐτά, ἀλλὰ τὰ λέετε καί σὲ ἄλλους ἔξω. Καθένας νὰ γίνῃ **κήρυκας τοῦ εὐαγγελίου**. Νὰ τὰ διαδίδετε αὐτὰ ποὺ ἀκοῦτε.

Βλέπετε τούς χιλιαστάς; Ξεκινοῦν ἀπὸ μακριὰ καί φτάνουν μέχρι τὰ σύνορα, καί μιλοῦν γιὰ τίς ιδέες τους καί πεθαίνουν γι' αὐτές. Ἐμεῖς, τίποτε.

Ἔ, **τί νὰ σὲ κάνω**; Ἔρχεσαι στὴν ἐκκλησία, ἀκοῦς σπουδαῖα πράγματα, ἀκοῦς κήρυγμα καί διδασκαλία, κ' ἐσὺ τίποτε.

Αὐτὰ ποὺ ἀκοῦς πρέπει νὰ τὰ πῆς, νὰ τὰ διδώσης, **νὰ προχωρήσῃ τὸ εὐαγγέλιο** καί νὰ κυβερνήσῃ ὁ Χριστὸς τὸν κόσμον. Τώρα κυβερνάει ὁ διάβολος, γι' αὐτὸ πᾶμε κατὰ διαβόλου.

Ἦς φροντίσουμε, τὸ εὐαγγέλιο νὰ διαδοθῇ καί νὰ φτάσῃ παντοῦ, μέχρι τὴν τελευταία γωνιὰ τῆς γῆς. Νὰ παύσῃ νὰ λατρεύεται ὁ διάβολος, καί **νὰ λατρεύεται ὁ Χριστός**· ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**

(Σύνθεσις δύο ὁμιλιῶν· α') ἱ. ναὸς Ἁγίου Παντελεήμονος Φλωρίνης, Σάββατο 20-10-1973, εἰς τὸν ἑσπερινόν, κατὰ τὴν μοναχικὴν κουρὰν Λαυρεντίου Γρατσία, καὶ β') ἱ. ναὸς Ἁγίου Παντελεήμονος Φλωρίνης 9-8-1989)

● πίνακας ἐνημερωμένων

Σύνθεσις δύο ἀπομαγνητοφωνημένων ὁμιλιῶν, οἱ ὁποῖες ἔγιναν στὸν ἱ. ναὸ Ἁγ. Παντελεήμονος Φλωρίνης τὴν 20-10-1973 καὶ τὴν 9-8-1989. Καταγραφή καὶ σύντμησις 10-8-2002, ἐπανέκδοσις 23-7-2014.

● Τὸ

ἐ(πανε)πιλογή ἱ. μονὴ ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης.

παρατήρησις: — λόγῳ ἄλλης παθήσεως τοῦ παπα-Λαυρεντίου (κῆλη) ἀνατυπώνεται (μὲ «ἀναστοιχειοθεσία», ἀκριβέστερα μετατροπή, λόγῳ ἀλλαγῆς ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ προγράμματος X-Press ἀπὸ 4 σὲ 8,5 καὶ ἀλλαγῆς τῶν γραμματοσειρῶν ἀπὸ τὶς παλαιᾶς σὲ Unicod) γιὰ νὰ ἀποθηκευθῇ στὸ ἀρχεῖο στὸ τρέχον σύστημα.

— Τὶς μετατροπὲς ἀπὸ τὸ παλαιὸ πρόγραμμα στὸ νέο ἔκανε ἡ Ἀνδρονίκη Καπλάνογλου.

— Στὸ διπλανὸ τμῆμα τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἔχει φυλαχθῆ ἀμετάτρεπτο τὸ περιεχόμενον τῆς πρώτης ἐκδόσεως.

(ἀνα)σελιδοποιήσις: 23 Ἰουλίου 2014

(ἐπανέκδοσι μὲ στοιχειοθεσία τὸ 2014)

ΣΗΜΕΡΑ θὰ σᾶς ὁμιλήσω γιὰ ἕναν ἄνθρωπο προσευχῆς. Θὰ σᾶς ὁμιλήσω γιὰ τὸν ἅγιο Λαυρέντιο. Τὸ ὄνομά του εἶνε τιμημένο καὶ ἅγιο. [Σημαίνει\ Συμβολίζει τὴ φωτιά, τὴν πυρκαϊά. «Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη!», εἶπε ὁ Κύριος (Λουκ. 12,49). Φωτιά ἦρθα νὰ βάλω πάνω στὴ γῆ, ἐπανάστασιν ἦλθα νὰ φκείαξω ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχὶ διὰ ὄπλων, ἀλλὰ ἐπανάστασιν διὰ τῆς ἀγάπης, ἐπανάστασιν διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως, ἐπανάστασιν διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἐπανάστασιν διὰ τοῦ αἵματος [τῆς θυσίας\]. ἤλθε ὁ Χριστὸς νὰ ἀνατρέψῃ τὰς πυραμίδας τοῦ Χέ-

σπος καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα νέο κόσμον «ἀγγελικὰ πλασμένον».

Ἦ Χριστέ, φωτιά ἀνάβεις στὴν καρδιά!

Αὐτὴ τὴ φωτιά, ποὺ εἶχε ὁ ἅγιος Λαυρέντιος, νὰ ἔχουμε, [ἀγαπητοῖ μου, στὴν καρδιά μας. Κρύοι ὄχι, χλιαροὶ ὄχι· θὰ μᾶς ἐμέσῃ ὁ Κύριος (βλ. Ἄπ. 3,16). Θερμοί, ζεστοί, ὅπως ἡ φωτιά καὶ ἡ λάβα. Ἡφαίστειον ἀγάπης πρέπει νὰ εἶνε ἡ ψυχὴ μας. Ἡ δὲ ἀγάπη αὐτὴ νὰ ὀρχάζεται [σὲ δύο φλόγες\]. Ἡ μία νὰ ὑψώνεται μέχρι τὰ ἄστρα τ' οὐρανοῦ, νὰ ἐγγίξῃ τὰς ἀψίδας τ' οὐρανοῦ· εἶνε ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστό, πρὸς τὸν Θεό. Ἡ δὲ ἄλλη νὰ ξαπλώνεται ὀριζοντίως καὶ νὰ καλύπτῃ καὶ τὰ δύο ἡμισφαίρια, νὰ καλύπτῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Δύο ἀγάπες εἶχε ὁ ἅγιος Λαυρέντιος. Ἡ μία πρὸς τὸν οὐρανόν, θεῖος ἔρωτας, καὶ ἡ ἄλλη πρὸς τὴν γῆ, μὲ τὴν ὁποῖαν ἀγαποῦσε ὅλον τὸν κόσμον.

* * *

Λαυρέντιος! Ὅνομα, τὸ ὁποῖο φέρουν σὲ διάφορα μέρη τῆς Μακεδονίας. Συνήντησα πολλοὺς ἀπὸ τὸν Πόντο καὶ τὴ Μικρὰ Ἀσία μὲ τὸ ὄνομα Λαυρέντιος. Κάποτε ἦρθε καὶ μὲ βρῆκε στὴ μητρόπολι ἕνας ἀπὸ τὸ Σικάγο. Ἦτανε καθολικὸς καὶ ἔγινε ὀρθόδοξος, βαπτίσθηκε. Τὸ ὄνομά σου; ἐρωτῶ. Λαυρέντιος, μοῦ ἀπαντᾷ: ἔχω μιὰ γιαγιά ἀπὸ τὸν Πόντο καὶ ἠθελε νὰ πάρω τὸ ὄνομα Λαυρέντιος.

* * *

Ποιὸς ἦτο ὁ Λαυρέντιος;

Νοερῶς ἄς πᾶμε σὲ μιὰ μεγάλη ἔνδοξη πόλι, τὴ Ρώμη. Τὸ 200 μ.Χ. ἦτανε [βασιλεὺς ἐκεῖ ἕνας εἰδωλόλατρης βασιλιάς, ἕνας τύραννος, ὁ Δέκιος. Σὰν λιοντάρι, μισοῦσε τοὺς Χριστιανούς καὶ διέταξε διωγμὸ κατὰ [αὐτῶν] χριστιανῶν.

Ὁ Λαυρέντιος ἦτο τότε ἀρχιδιάκονος τῆς Ρώμης, ὁ πρῶτος τῶν διακόνων (ἕπτὰ διακόνους εἶχε τότε ἡ Ρώμη). Σ' αὐτὸν ὁποῖο, κατὰ τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῶν διωγμῶν, ὁ ἐπίσκοπος Ξύστος εἶχε ἀναθέσει τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς Ἐκκλησίας, νὰ φυλάῃ ὅλα τὰ διαμάντια καὶ ὅλα τὰ χρυσάφια καὶ ὅλα τὰ πολύτιμα πράγματα τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸς εἶχε τὰ κλειδιά. Στὸν Λαυρέντιο ὁ ἐπίσκοπος εἶχε ἐπίσης ἀναθέσει πολὺ λεπτὸ ἔργο. Τοῦ ἀνέθεσε νὰ ἐπισκῆπτεται τοὺς ἀρρώστους, νὰ περιποιῆται τοὺς ἀναπήρους, νὰ [συντρέχῃ\] συνδράμῃ τὰ ὀρφανὰ καὶ τὶς χῆρες. Αὐτὴ τὴ μέριμνα εἶχε καὶ ἐκτελοῦσε πιστῶς τὸ ἔργο του.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας κηρύχθηκε ὁ διωγμός. Τὸν πρῶτο ποὺ συνέλαβαν ἦταν ὁ ἐπίσκοπος Ξύστος.

Καὶ ἐδῶ ἂν συμβῆ τίποτε, τὸν πρῶτο πού θὰ συλλάβουν, θὰ εἶνε ὁ ἐπίσκοπος. Νὰ τὸ ξέρετε. Πρῶτοι ἐμεῖς θὰ συλληφθοῦμε, ἐμεῖς θὰ ἐκτελεστοῦμε.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Δεκίου συνέλαβαν τὸν ἐπίσκοπο Ξύστο, τὸν δέσανε καὶ τὸν ὠδήγησαν στὸν τύραννο, ὅπου βρῆκε μαρτυρικό θάνατο.

Τὸ δεύτερο διάταγμα συλλήψεως ἦτανε γιὰ τὸν βοηθό του, γιὰ τὸ δεξί του χέρι, τὸν Λαυρέντιο. Γιατὶ στὴ μητρόπολι, κοντὰ στὸν ἐπίσκοπο, ὑπάρχουν μερικὰ πρόσωπα πού κοπιάζουν πολὺ. Καὶ δεξὶ χέρι τοῦ ἐπισκόπου Ξύστου ἦτανε ὁ Λαυρ έντιος. Τί ἦταν ὁ Λαυρέντιος; Ἀρχιδιάκονος.

Τρεῖς ἡμέρες προτοῦ νὰ κηρυχθῆ ὁ δ'ιωγμὸς ὁ ἐπίσκοπος εἶχε πεῖ στὸν ἀρχι διάκονο Λαυρέντιε, ἐντὸς ὀλίγου γίνεται διωγμὸς· θὰ μᾶς πάρουν ὅλα τὰ χρυσάφια καὶ τὰ διαμάντια, καὶ τὴ ζωὴ μας. Σὲ παρακαλῶ, παιδί μου, πήγαινε ν' ἀνοίξεις τὰ χρηματοκιβώτια καὶ ἀπόψε καὶ αὔριο σκόρπισε τὰ χρήματα στὶς χῆρες καὶ τὰ ὀρφανά... Ὡντως ὁ ἀρχιδιάκονος Λαυρέντιος ἀνοίξε τὰ χρηματοκιβώτια τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ σκόρπισε ὅλα. Δὲν ἄφησε τίποτε.

Τώρα λοιπὸν τὸν συνέλαβαν, γιατί εἶπαν στὸν βασιλιᾶ τὸν Δέκιο, ὅτι μέσα στὴν [ἐπισκοπὴ] μητρόπολι ὑπάρχουν θησαυροί, ὑπάρχουν πιθάρια [μετ' ἀπὸ χρυσάφι. «Ἔχουν μέσα αὐτοὶ οἱ παπαῶ ες χρυσάφι καὶ ἐκμεταλλεύονται τὸ λαό...»] συνήθης κατηγορία. Ὁ Δέκιος διέταξε νὰ τὸν φέρουν μπροστά του. Καὶ ἐκεῖ, ἐνώπιον τοῦ ἄρχοντος, τοῦ τυράννου, [στάθηκε] ὁ Λαυρέντιος. [καὶ ὁ τύραννος] τοῦ λέει·

—Θὰ μοῦ φέρης ἀμέσως τὰ κλειδιὰ καὶ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἐκκλησίας.

—Μάλιστα, μεγαλειότατε· θὰ σοῦ τὰ φέρω.

Περίμεναν. Ἐν τῷ μεταξύ, ὅπως εἶπαμε, ὁ Λαυρέντιος [εἶχε πωλήσει ὅλα τὰ ἱερὰ σκεύη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μοίρασε τὰ χρήματα στοὺς πτωχοὺς.

Ἀκοῦστε, τώρα τί ἔκανε ὁ Λαυρέντιος. Πῆρε ἄμαξες, —δὲν ὑπῆρχαν τότε τὰ ταξί, ἀλλὰ οἱ ἄμαξες, πού τὶς ἔσερναν ἄλογα· καὶ μέχρι πρὸ 60 ἐτῶν, μ' αὐτὰ κινοῦνταν οἱ ἄνθρωποι—, πῆρε λοιπὸν πάνω ἀπὸ δέκα ἄμαξες καὶ ἐμάζεψε αὐτοὺς πού περιποιοῦνταν. Ἐμάζεψε τυφλοὺς, κωφοὺς, ἀναπήρους, σακάτηδες, χῆρες, ὀρφανά, γέροντας καὶ τοὺς ἔβαλε ἐπάνω στὶς ἄμαξες καὶ νάτος, παρουσιάστηκε στὰ ἀνάκτορα. Ἀνοίγει τὸ παράθυρο ὁ Δέκιος, κοιτάζει ἀπὸ κάτω καὶ τί νὰ δῆ· τοὺς βάζει ἐπάνω στὰ ἀμάξια καὶ στὰ κάρρα σακάτηδες, ἀνάπηροι, ἄρρωστοι, γριεὲς καὶ

γέροι, καὶ τοὺς φέρνει μπροστὰ στὸν ἄρχοντα καὶ τοῦ λέει·

—Αὐτοί, λέει, εἶνε οἱ θησαυροὶ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αὐτὸς περίμενε λίρες καὶ εἶδε σακάτηδες.

—Τί εἶνε αὐτά; τοῦ λέει· μὲ κοροῖδ' εὖεις; Ἐγὼ ζήτησα νὰ μοῦ φέρης τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἐκκλησίας, κ' ἐσὺ ἔφερες σακάτηδες καὶ γέρους.

—Μεγαλειότατε, —ἄκου λόγια— αὐτοὶ πού βλέπεις ἀπὸ κάτω, εἶνε οἱ θησαυροὶ μας, [οἱ θησαυροὶ τῆς Ἐκκλησίας].

Γιὰ σταματῆστε, γιὰ σκεφτῆτε τὰ αὐτά. Νὰ δεικνύη ὁ Λαυρέντιος αὐτὰ τὰ ἀμάξια μὲ τοὺς ἀρρώστους καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς σακάτηδες, καὶ νὰ τοὺς θεωρῆ θησαυροὺς τῆς Ἐκκλησίας. Ὡ ζωντανὴ Ἐκκλησία!

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀγαπητοί μου, νὰ ἐνθυμηθῶ κ' ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος τὰ χρόνια τῆς κατοχῆς. Ἦμουν τότε νέος, στὴν Κοζάνη, ἄσπρη τρίχα δὲν εἶχα. Πτώχια καὶ δυστυχία μεγάλη ὑπῆρχε καὶ πέθαιναν στοὺς δρόμους τὰ παιδιὰ. Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐμάζεψα ἀρκετὰ τροφίμα καὶ ἔκανα συσσίτια. Τότε λέγω σ' ἓναν Κοζανίτη, Ἀργύρη τὸν λένε, ζῆ ἄκόμα, γέρος εἶνε καὶ τὸ θυμάται.

—Βρὲ Ἀργύρη, τοῦ λέγω, θὰ πᾶς νὰ βρῆς τοὺς πρίγκιπας. Ἀπὸ αὔριο ἀρχίζει τὸ συσσίτιο τῶν πριγκίπων.

Αὐτὸς παραξενεύτηκε, ἀπλοϊκὸς ἄνθρωπος ἦτο, καὶ μοῦ λέει·

—Τί μοῦ λές, πάτερ Αὐγουστίνε; Οἱ πρίγκιπες βρίσκονται στὸ Λονδίνο· ἐδῶ πτωχαδάκια ἔχομε.

—Ἐ, τοῦ ἀπαντῶ, αὐτὰ τὰ πτωχαδάκια ἐγὼ τὰ ὀνομάζω πρίγκιπες. Γιατὶ ἓνας ἄνθρωπος πού ἀγαπάει τὸ Θεὸ εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ ἓνα πρίγκιπα καὶ ἀνώτερος ἀπὸ βασιλιᾶ.

Αὐτὸ μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός. Κοιτάξτε καλά, εἶπε, μὴ περιφρονῆσετε τοὺς πτωχοὺς ἄνθρώπους, γιατί καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ἔχει ἀξία μεγαλύτερη ἀπὸ τὸν βασιλιᾶ (βλ. Ματθ. 18,10).

Ἐξωργίστηκε, λοιπὸν, θύμωσε ὁ τύραννος διὰ τὸν ἐμπαιγμὸν αὐτόν. Δ' ἰότι, ἐνῶ περίμενε θησαυροὺς, τοῦ ἔφερε σακάτηδες καὶ ἀναπήρους καὶ ἀρρώστους ἄνθρώπους.

Τότε διέταξε νὰ τὸν σκοτώσουν.

λοιπὸν ὁ βασιλιᾶς καὶ εἶπε·

Ἄκου ἐκεῖ, νὰ μὲ κοροϊδέψη ὁ καλόγερος. Ἐγὼ τοῦ εἶπα νὰ μοῦ φέρη τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἐκκλησίας, κι αὐτὸς νὰ μοῦ φέρη τοὺς σακάτηδες...

Τότε διέταξε νὰ τὸν βασανίσουν. Τὸ μαρτύριό του σπάνιο. Ὑπέστη μαρτύριο, πού Δὲν

υπάρχει άλλο παρόμοιο στην ιστορία της Ἐκκλησίας μας.

—Θὰ τὸν ψήσετε, λέει αὐτόν.

Ψήνετε ψάρια στὴν ἐσχάρα; Ψήνετε κομμάτια κρέας πάνω στὶς σοῦβλες; Ψήνετε ἀρνιά; Ἔ, ἔτσι διέταξε ὁ τύραννος ν' ἀνάψουν κάρβουνα καὶ πάνω στὰ κάρβουνα, σὰν ψάρι, τὸν ἔψησαν. Ὁ ἅγιος Λαυρέντιος ἔκανε τὸ σταυρό του καὶ εἶπε· Χριστέ, βοήθει μοι· Βοήθησέ με, Χριστέ μου, στὸ μαρτύριό μου. Ἔτσι παρέδωσε τὸ πνεῦμα του λέγοντας· «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, δέξου τὸ πνεῦμα μου».

Τὸν δέσανε μὲ σύρματα ἐπάνω στὴν ἐσχάρα, ἀπὸ κάτω βάλανε ἀναμένα κάρβουνα καὶ ἔγινε λιβάνι καὶ ὄλο προσηύχετο· Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλ ἔησον, Μνήσθητί μου Κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλίᾳ σου. Ἐλέησον τὸν κόσμον, ἐλέησον τὴν ἀνθρωπότητα, ἐλέησον τοὺς φτωχοὺς. Ἔτσι κήκε καὶ ἔγινε κάρβουνο καὶ στάχτυ.

Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία λέει· Σὰν τὸ λαυράκι ποὺ τὸ παίρνει ἡ νοικοκυρὰ καὶ τὸ βάζει στὴν ἐσχάρα καὶ τὸ ψήνει, ἔτσι ἐψήσαν καὶ τὸν ἅγιο αὐτό.

* * *

Φοβερὰ πράγματα. Αὐτὸν λοιπὸν τὸν Λαυρέντιο ἐορτάζουμε σήμερον καὶ ὄλοι οἱ [ὑμνοὶ ψαλμοὶ σήμερα εἶνε γιὰ τὸν ἅγιο Λαυρέντιο.

Τιμῶ τὸν Λαυρέντιο. Μὲ συγκινεῖ πάντοτε ὁ Λαυρέντιος. Γι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ ἕνα ἀπὸ τὰ πνευματικά μου παιδιὰ τὸ ὠνόμασα Λαυρέντιο, καὶ εἶνε τὸ δεξί μου χέρι στὴν ἱεραποστολή.

Πρὸς τιμὴν λοιπὸν τοῦ Λαυρεντίου, τοῦ ἀρχιδιακόνου, ποὺ ἐκάηκε σὰν ψάρι, ἐπάνω στὴν ἐσχάρα τοῦ Δεκίου, ὠνομάσαμε τὸν Λαυρέντιο.

Ἄνθρωπος προσευχῆς ἦταν ὁ ἅγιος Λαυρέντιος. Ποῖος τολμάει νὰ ἀντέξῃ σ' αὐτὸ τὸ μαρτύριο; Ἐδῶ τὸ χέρι σου λίγο τὸ καῖς, καὶ πονᾷς. Εἶνε φοβερὸ πρᾶγμα ἡ φωτιά. Κύριε, σῶσε μας ἐκ πυρός. Χθὲς εἶδα τοὺς δύο πυροσβέστες ποὺ καήκανε πέρυσι. Δὲν κουνᾶνε τὰ χέρια τους. Νεώτατα παιδιὰ, τριάντα ἐτῶν, πονᾶνε ἀκόμα. Καμένα ἀπὸ τὴ φωτιά, ποὺ βάλανε οἱ ἐχθροὶ τοῦ γένους μας γιὰ νὰ κάνουν τὴ Φλώρινα καμένη γῆ.

Σὰν τοὺς τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ ρίφθηκε καὶ ὁ Λαυρέντιος μέσα στὴ φωτιά καὶ ἐκάη καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶνε ἅγιος καὶ θαυματουργός.

* * *

Τὸ ὄνομα λοιπὸν Λαυρέντιος σημαίνει, ὅτι πρέπει ν' ἀνεβαίῃ τὸ θερμόμετρο. Ἔχει πέσει τὸ θερμόμετρο. Ἄν εἶχα θερμόμετρο τὴν

ῶρα αὐτὴ καὶ μετροῦσα τὴν ἀγάπη σας στὸ Χριστό, θὰ τὴν ἔβλεπα πολὺ μικρὴ.

Εἶδατε πόσο ἀνησυχεῖτε ὅταν δὲν εἶστε καλά καὶ βάζετε θερμόμετρο; Ἄν εἶνε πάνω ἢ κάτω ἢ θερμοκρασία, καλεῖτε τὸ γιατρό. Ἄν εἶνε κανονικὴ ἢ θερμοκρασία, ἡσυχάζετε.

Ἐδῶ ἔχομε πέσει. Ἐχομε ὑποθερμία. Μηδέν, κάτω τοῦ μηδενὸς εἶμαστε.

Θεέ μου, Θεέ μου! Τὸ θερμόμετρό σου τί δεικνύει; Δύο, τρία, τέσσερα, πέντε πάνω τοῦ μηδενός; Ἡ ἀγάπη σου στὸ Χριστὸ ν' ἀνεβαίῃ. Νὰ γίνῃ φωτιά, νὰ γίνῃ κάμιнос πυρός. Ὅπως εἶνε ἀδύνατον νὰ πλησιάσουμε τὸν ἥλιο, ὁ ἰότης ἐκπέμπει φωτιά καὶ λάβα, ἔτσι πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἀγάπη τοῦ κάθε Χριστιανοῦ, ἂν θέλουμε νὰ ὁδημιουργήσουμε μιὰ καινούργια πατρίδα καὶ κράτος Θεοῦ καὶ κοινωνία ἀγγέλων. Ἡ καρδιά μας νὰ πυρακτωθῇ, νὰ γίνῃ θερμόμετρο πνευματικὸ καὶ νὰ αὐξάνῃ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό.

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα εἶχα νὰ σᾶς πῶ. Βλέπω τὴν προθυμία σας καὶ θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ὄχι μόνο τ' ἀκοῦτε αὐτά, ἀλλὰ τὰ λέτε καὶ ἀπ' ἔξω. Καθένας ἀπὸ σᾶς νὰ γίνῃ κήρυκας τοῦ εὐαγγελίου. Νὰ τὰ διαδώσετε αὐτὰ ποὺ ἀκοῦτε.

Βλέπετε τοὺς χιλιαστάς; Ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη ἔρχονται. Ὅδ οκαθαρισταί, ἐργάται καὶ μικροὶ ὑπάλληλοι, φτωχαδάκια εἶνε. Ἀλλὰ κάθε Κυριακὴ δὲν κάθονται. Ξεκινᾶνε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ φτάνουν μέχρι τὰ σύνορα καὶ ὀμιλοῦν γιὰ τὶς ἰδέες τους καὶ πεθαίνουν γι' αὐτές. Ἐμεῖς τίποτε.

Ἔ, τί νὰ σὲ κάνω; Ἐρχεσαι στὴν ἐκκλησία, ἀκοῦς πολὺ σπουδαῖα πράγματα, ἀκοῦς κήρυγμα καὶ διδασκαλία, κ' ἐσὺ τίποτε.

Αὐτὰ ποὺ ἀκοῦς πρέπει νὰ τὰ πῆς, νὰ τὰ διαδώσης, νὰ προχωρήσῃ τὸ εὐαγγέλιο καὶ νὰ κυβερνήσῃ ὁ Χριστὸς τὸν κόσμον. Τώρα κυβερνάει ὁ διάβολος τὴν Ἑλλάδα μας, γι' αὐτὸ κατὰ διάλου πᾶμε.

Πρέπει νὰ φροντίσουμε τὸ εὐαγγέλιο νὰ διαδοθῇ καὶ νὰ σκορπιστῇ παντοῦ, μέχρι τὴν τελευταία γωνιὰ τῆς Ἑλλάδος. Νὰ παύσῃ νὰ λατρεύεται ὁ διάβολος, καὶ νὰ λατρεύεται ὁ Χριστός, ὧν παῖδες Ἑλλήνων ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος

(Σύνθεσις δύο ὀμιλιῶν· α') ἰ. ναὸς Ἁγίου Παντελεήμονος Φλωρίνης, Σάββατο 20-10-1973, εἰς τὸν ἑσπερινόν, εἰς τὴν μοναχικὴν κουρὰν Λαυρεντίου Γρατσία, καὶ β') ἰ. ναὸς Ἁγίου Παντελεήμονος Φλωρίνης 9-8-1989)

Ἡ ἀκεραία μορφή τῆς δευτέρας ἔχει ὡς κάτωθι. Τῆς πρώτης δὲν ἦλθε ἐδῶ, ἀλλ' ἔγινε ἡ σύνθεσις ἀπὸ τὴν Ἀνδρονίκη.

“Ένας προσευχόμενος άγιος, ό άρχιδ ιάκωνος Λαυρέντιος

Και πάλιν με τη βοήθειαν του Θεού και πάλιν παράκλησις έδω εις τον ναόν του άγιου Παντελεήμονος και πάλιν κήρυγμα. Άλλα την ώρα αυτή δοκιμάζω, δ ιστάζω, διστάζω έγώ ό γέρων έπίσκοπος να κηρύξω. Και διστάζω γιατί διστάζω; Γιατί, για να επιτύχη ένα κήρυγμα, να φέρη καρπόν μιá διδ αχή, πρέπει να υπάρχουν όρισμένα προϋποθέσεις. Χρειάζονται μερικά πράγματα. “Ένα από αυτό, ό σπόρος όσο έκλεκτός και να είναι εν πέση επάνω σε βράχο δέν καρποφορεί· πρ έπει να βρη χώμα κατάλληλο, καλιεργημένο χώμα να φυτρώση ό σπόρος. “Έτσι και ό λόγος του Θεού σαν σπόρος είναι που πέφτει μέσα στις καρδιές των ανθρώπων και πρέπει οι καρδιές των ανθρώπων να είναι προετοιμασμένες και χρειάζεται να υπάρχει προσοχή, προσοχή χρειάζεται. Και ό άνθρωπος δυστυχώς μπορεί να ‘ναι μέσ’ στην εκκλησία,- να τó προσέξετε αυτό έχει μεγάλη σημασία αυτό που σάς λέγω- μπορεί να είναι μέσ’ στην εκκλησία να είναι, αλλά δέν έχει τόσο μεγάλη αξία αυτό. Μπορεί να είσαι μέσ’ στην εκκλησία και να είσαι άπών να άπουσιάζης. Τό σώμα είναι παρών αλλά τό πνεύμα είναι άλλο. Έάν την ώρα αυτή που γίνεται ή παράκλησις, που γίνεται τό κήρυγμα τό μυαλό μας είναι έξω από την εκκλησία στις διάφορες άσχολίες κ.λ.π., τότε είμεθα άπόντες τώ πνεύματι· παρόντες μèn τώ σώματι, άπόντες δέ τώ πνεύματι. Και αυτό είναι άμαρτία και συνεπώς όλίγοι είναι αυτοί που ώφελοούνται. Να έρθης έδω στην εκκλησία χωρίς να προσέχης, όλα αυτά τά ιερά νοήματα τά όποια περιέχει ή παράκλησις και περιέχει τό κήρυγμα του Ευαγγελίου! Μάλιστα είναι ύποχρ έωσις. Για αυτό είπε ό Χριστός ότι ό έχων ώτα άκούειν άκουέτω. “Όποιος έχει αυτί, όχι αυτά τά αυτι· τέτοια αυτιά έχουν και τά ζώα τέτοια αυτιά και ό σκύλος άκούει καλύτερα από τον άνθρωπο. Άλλα όταν λέγει ό Χριστός όποιος έχει αυτί να με άκούη, έννοείται να έχει προσοχή, να τά προσ έχει αυτά τά λόγια, να τά εκτιμά τά λόγια αυτά, να δίνη μεγάλη προσοχή, τότε αυτός ό άνθρωπος τότε έχει μεγάλη αξία.

Λοιπόν έτσι είναι. Και στο σχολειό τό ίδιο είναι. Πάνε τά παιδιά, ό νοϋς τους είναι. Δυστυχισμένοι σήμερα οι δάσκαλοι. Στα χρόνια τά δικά μας προσέχαμε τό δ άσκαλο, προσπαθούσαμε να μη χάσουμε ούτε μιá λέξι και ευχαριστούνταν ό δ άσκαλος που έβλεπε να

έχη καλούς μαθητάς, ευχαριστούντανε πολύ. Τώρα τίποτα κοιμισμένα από τη τηλεόραση τά παιδιά, δέν προσέχουν. “Άς είναι ό πιό σοφός δάσκαλος, ό πιό λαμπρός δ άσκαλος, ό πιό καλύτερος καθηγητής αυτά είναι κοιμισμένα δέν προσέχουν άλλο. Είναι τό μυαλό τους. Στη μπάλλα είναι, στην τηλεόρασι είναι, στα παιχνίδια είναι δέν προσέχουν, τά παιδιά. Πώς να προχωρήσουν; Και έχουμε τά πιό καθυστερημένα παιδιά στην Ελλάδα. Θυμάμαι ένα σοφό καθηγητή που είχαμε, Θεός σχωρέστον πέθανε, που ήτανε έμεις τον προσέχαμε πολύ τά παιδιά· αλλά κάπου-κάπου έβλεπε κάποιον που δέν επρόσεχε, είχε ένα μολύβι και ζωγράφιζε και έπαιζε και στο τέλος τον ρωτούσε ό καθηγητής· «τί είπαμε;» Τίποτα! Τί είπαμε;» Τίποτα. Τότε έλεγε ένα σοφό λόγο· πώς είσαι έδω μέσα στην αίθουσα διδασκαλίας; Είσαι λ έει «ώς ξύλον επί ξύλου». “Όπως ή καρέκλα καταλαβαίνει τίποτε; Έάν καταλαβαίνει τό θρανίο, καταλαβαίνει και ό μαθητής. Και έδω λοιπόν εν δέν υπάρχει προσοχή, όσο καταλαβαίνει ή καρέκλα καταλαβαίνετε και έσεις. Και έχουμε νεκρά εκκλησία. Ποϋ ‘ναι αυτή ή εκκλησία ή ζωντανή εκκλησία, που προσέχανε όλοι τους και ήτανε παρόντες στο σώμα αλλά και παρόντες και τώ πνεύματι;

Με την έλπίδα ότι άπόψε θα δώσετε προσοχή σε αυτά τά όποια θα σάς είπω έγώ ό γέρων έπίσκοπος, συνεχίζω τό κήρυγμα. Άλλα άς κάνωμε μιá σύντομο περίληψη. Είπαμε ότι τό θέμα μας ποιό είναι; Είναι μεγάλο τό θέμα μας, πολύ μεγάλο τό θέμα και σπουδαιότατο θέμα. Είναι ή προσευχή. Τί λέγαμε για την προσευχή; Έλέγαμε ότι είναι ό ασύρματος, ό πνευματικός ασύρματος. Και όπως με τον ασύρματο επικοινωνούμε με την Αυστραλία, με τη Γερμανία, με τό Βόρειο Πόλο, με τό Νότιο Πόλο, έτσι με την προσευχή επικοινωνούμε με τον ούράνιο Πατέρα. Είναι μέσον εκφράσεως, είναι μέσον επικοινωνίας με τον ούράνιο Πατέρα μας είναι ή προσευχή. Και ή προσευχή είπαμε, αναλόγως του περιεχομένου, διακρίνεται άλλοτε μεν εις δ οξολογίαν είναι τό «Δόξα σοι ό Θεός», άλλοτε διακρίνεται εις ευχαριστίαν, «ευχαριστώ σοι Κύριε» και άλλοτε είναι δέησις και παράκλησις. “Ό άνθρωπος αισθανόμενος την άδυναμία του τās ανάγκας του, τούς πειρασμούς του, τά παθήματά του την άμαρτωλότητά του λ έει· Κύριε έλέησον, Κύριε έλέησον, Κύριε έλέησον. Αυτή είναι ή προσευχή μάλιστα. Και υπόδειγμα προσευχής, ποιό έχουμε υπόδειγμα; “Υπόδειγμα προσευχής ποιός είναι; Είναι ό Χριστός μας είναι, υπόδειγμα προσευχής, είναι

καὶ ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὑπόδειγμα προσευχῆς, ἀλλὰ προπαντὸς ὑπόδειγμα προσευχῆς εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὑπόδειγμα.

Τί λέει τὸ Εὐαγγέλιο; Ὅτι ἔφευγε, ὅτι ὅλη ἡμέρα ἐργαζότανε τί ἐργαζότανε; Πνευματικῶς. Δίδασκε, κατηχοῦσε, παρηγοροῦσε, θεράπευε, καὶ μετὰ τὴ νύχτα ὅταν βγαίνανε τὰ ἄστρα, δὲν ἔμενε μέσα στὴν πόλι, πήγαινε ἔξω στὰ βουνὰ καὶ ὅλη τὴ νύχτα, λέει, δὲν ἐκοιμᾶτο, διανυκτέρευε στὴ προσευχή. Φοβερὸν πρᾶγμα ὁ Χριστὸς νὰ διανυκτερεύῃ ὅλη νύχτα, νὰ εὐρίσκεται σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸν οὐράνιον Πατέρα. Ὑπόδειγμα προσευχῆς ὁ Χριστὸς. Καὶ τὸ παράδειγμα αὐτοῦ τὸ ἐμιμήθησαν ὅλοι οἱ Ἅγιοι. Τολμῶ νὰ πῶ ὅτι ἂν οἱ Ἅγιοι κάνανε μεγάλα πράγματα, θαυμαστὰ πράγματα ποὺ τὰ διαβάζουμε καὶ ἀποροῦμε ποὺ κάτουν οἱ Ἅγιοι, ἂν τὰ κάταν ὅσα κάτανε τὰ κάταν μὲ τὴν προσευχή. Ἦσαν ἄνθρωποι πίστεως, ἦσαν ἄνθρωποι προσευχῆς, γι' αὐτὸ κάτανε τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἐκεῖνα πράγματα ποὺ εἶνε γεμάτοι οἱ βίοι τῶν ἁγίων.

Σήμερα λοιπὸν, ἀπόψε, θὰ σᾶς παρουσιάσω ἕνα ἄνθρωπο προσευχῆς, ἕνα ἄνθρωπος προσευχῆς ποὺ ἐορτάζει σήμερα, αὔριο ἐορτάζει, τὸ ἀκούσατε ποιὸς εἶνε, ἀκούσατε τὸν π. Ἱερόθεο ποὺ εἶπε στὸ τέλος διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου. Αὔριο ἐορτάζει ὁ ἅγιος Λαυρέντιος. Καὶ ἐπιτρέψατε με πολὺ ὀλίγα νὰ πῶ γιὰ τὸν ἅγιο Λαυρέντιο καὶ νὰ τελειώσω τὸν λόγον.

Ὁ Λαυρέντιος! Νοερῶς ἄς πᾶμε σὲ μιὰ μεγάλη πόλι, τὴν πιὸ ἐνδοξη πόλι τοῦ κόσμου, εἶνε ἡ Ρώμη, μάλιστα ἡ Ρώμη. Ἐκεῖ στὴ Ρώμη λοιπὸν ποιὸ ἔτος; Τὸ 200 μ.Χ. ποιὸς ἦταν βασιλιάς; Ἦταν ἕνας τύραννος εἰδωλόλατρης Δέκιος, τὸν λ ἐγανε. Σὰν λιοντάρη μισοῦσε τοὺς χριστιανούς καὶ διέταξε αὐτὸς διωγμὸ ἐναντίον τῶν χριστιανῶν καὶ τότε τὸν πρῶτο ποὺ συνέλαβαν -ὅπως σᾶς ἔλεγα καὶ ἐχθὲς -τὸν πρῶτο ποὺ συλλάβανε. Καὶ ἐδῶ ἂν γίνῃ διωγμὸς ὁ πρῶτος ποὺ θὰ συλληφθῇ θὰ εἶνε ὁ ἐπίσκοπος τὸ ξ ἐρετε ἂν συμβῆ τίποτε πρῶτοι ἐμεῖς θὰ συλληφθοῦμε, ἐμεῖς θὰ ἐκτελεσθοῦμε. Ἔτσι λοιπὸν καὶ μόλις ἐκηρύχθηκε ὁ διωγμὸς ὁ πρῶτος ποὺ συνελήφθηκε πῆγαν στρατιῶται τὸν πιάσανε, τὸν δ ἔσανε, ἦταν ὁ ἐπίσκοπος ἕνας ἅγιος ἐπίσκοπος ὁ Ἰησοῦς ὁ ὁποῖος καὶ ἐμαρτύρησε. Καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὸν δ εὔτερο διάταγμα, δεύτερο ἔνταλμα συλλήψεως. Τὸ δεύτερο ἔνταλμα συλλήψεως ἦτανε, συνελήφθη ποιὸς συνελήφθη; Ὁ βοηθὸς του, τὸ δεξί του χέρι. Γιατὶ στὴ μητρόπολι ὑπάρχουν μερικὰ πρόσωπα

ποὺ κοπιᾶζουν πολὺ κοντὰ στὸν ἐπίσκοπο καὶ δεξί του χέρι τοῦ ἐπισκόπου ἦτανε ὁ Λαυρέντιος. Τί ἦτανε ὁ Λαυρέντιος; Ἀρχιδιάκονος, ἀρχηγὸς τῶν διακόνων. Πόσους διακόνους εἶχε μαζί του; Ἐφτὰ διακόνους εἶχε καὶ τί ἔκανε ὁ ἀρχιδιάκονος, ὁ διάκονος. Σὲ αὐτὸν εἶχε ἀναθ ἔσει πολὺ λεπτὸ ἔργο. Ποιὸ ἦταν τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο εἶχε ἀναθέσει; Νὰ μετράει τὰ λεπτά; Ὁχι δά, ἢ νὰ εἰσπράττει τυχερά; Ὁχι δά ἢ νὰ κάτουν τίποτε ἄλλο; Ἄλλο ἦταν τὸ ἔργο του νὰ ἐπισκ ἔπτεται τοὺς ἀρρώστους, νὰ περιποιῆται τοὺς ἀναπήρους, νὰ συνδράμῃ τὰ ὀρφανὰ καὶ τὶς χῆρες. Αὐτὴ τὴ μέριμνα, εἶχε καὶ ἐκτελοῦσε πιστῶς τὸ ἔργο του αὐτό κ.λ.π. Μετὰ συνελήφθη. Γιατὶ πῆγαν καὶ εἶπαν στὸ βασιλιά, στὸν Δέκιο ὅτι μέσα, λέει, μέσα στὴ Μητρόπολι εἶνε λέει θησαυροὶ μέσα, πυθάρια, λέει, χρυσάφι ἔχουν αὐτοὶ οἱ παπάδες, λέει, ἐκμεταλεύονται τὸν λαὸ, συνήθης κατηγορία, μάλιστα. Ἐκμεταλεύονται τὸν λαὸ ἔτσι εἶπανε στὸ Δέκιο καὶ διέταξε λοιπὸν τὸν φ ἔρανε ἐνώπιόν του τὸν Λαυρέντιο. Λέει, ὅτι μαθαίνω ὅτι ἐσεῖς λέει ἐκμεταλεύεστε τὸν λαὸ καὶ ἔχετε πολλὰ λεφτὰ λέει μέσ' στὴ Μητρόπολι, θησαυρὸ λέει ἔχετε, πυθάρια λίρες καὶ χρήματα, πολλά. Νὰ τὰ φέρῃς λέει ἀμ ἔσως ἂν δὲν τὰ φέρῃς, λέει, θὰ σὲ ἐκτελ ἔσω. Λοιπὸν εἶχε θησαυρούς; Ἄκουσε τί ἔκανε. Τί θαυμαστὰ πράγματα ἦτανε ἡ ἐκκλησία!

Λοιπὸν τότε δὲν ὑπῆρχαν ταξί. Ὑπῆρχαν τὰ ἀμάξια τὰ ὁποῖα ἔσερναν τὰ ἄλογα. Μέχρι πρὸ 60 χρόνια ὑπῆρχαν τ ἔτοια, μὲ ἀμάξια κινούνταν ὁ ἄνθρωπος, μὲ ἄμαξες ποὺ ἔσερναν τὰ ἄλογα. Πῆρε λοιπὸν καμιά δεκαριά ἄμαξες ὁ Λαυρέντιος καὶ τί ἔβαλε; Ἐμάζεψε αὐτοὺς ποὺ περιποιούντανε, ἐμάζεψε τυφλοὺς, κωφοὺς, ἀναπήρους, σακάτηδες, χῆρες ὀρφανὰ, γερόντια τὰ ἔβαλε μέσα στὰ ἀμάξια. Δέκα ἀμάξια μάζεψε 20 ἀμάξια, τοὺς ἔβαλε ὅλους, καὶ νὰ ἔτον παρουσιάστηκε στὰ ἀνάκτορα. Ἀνοίγει τὸ παράθυρο ὁ Δέκιος κοιτάζει ἀπὸ κάτω τί νὰ δῆ; Ἐκεῖνος περίμενε λίρες, χρήματα καὶ βλέπει αὐτούς. Λέει τί περίεργο πρᾶγμα ἐγὼ περιμένω ἄλλα πράγματα, λέει, ἐγὼ περιμένω λέει ... τὸν κάλεσε τοῦ λ ἔει τί εἶνε αὐτὰ λέει μὲ κοροϊδεύεις; Ἐγὼ ζήτησα νὰ μοῦ δώσετε τοὺς θησαυροὺς ποὺ ἔχεις λέει. Μεγαλειότατε, λέει, αὐτοὶ εἶνε οἱ θησαυροὶ μου, λέει. Ἄκου λόγια τώρα, ἄκου λόγια· αὐτοὶ, λέει, ποὺ βλ ἔπεις ἀπὸ ἐδῶ κάτω εἶνε οἱ θησαυροὶ μου. Γιὰ σταματεῖστε λίγο γιὰ σκεφτεῖτε· Νὰ δεικνύει ὁ Λαυρέντιος αὐτὰ τὰ ἀμάξια ποὺ ἦταν γεμάτα ἀπὸ ἀρρώστους, ἀπὸ σακάτηδες, ἀπὸ τυφλοὺς, ἀπὸ αὐτὸ καὶ νὰ λέγει· αὐτοὶ εἶνε οἱ θησαυροὶ μου! Ὁ ἐκκλησία ζωντανὴ ἐκκλησία. Θὰ μοῦ

ἐπιτρέψετε στὸ σημεῖον αὐτό, ἀγαπητοί μου, νὰ θυμηθῶ καὶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος. Πᾶνε τώρα 47 χρόνια πρὸ 47 χρόνια ἤμουν νέος, ἄσπρη τρίχα δὲν εἶχα, ἤμουν στὴν Κοζάνη, στὴν κατοχὴ ἤμουνα, στὴν κατοχὴ ἤμουν καὶ ἦταν πτώχεια καὶ δυστυχία μεγάλη, καὶ πέθαιναν στοὺς δρόμους τὰ παιδιά. Καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐμάζεψα ἀρκετά τρόφιμα καὶ ἔκανα συσσίτιον. Καὶ ὅταν ἔκανα τὸ συσσίτιο λέγω σὲ ἕναν Κοζανίτη· ζεῖ ἀκόμα ὁ Κοζανίτης τὸ θυμᾶται γέρος εἶνε. Λέγω, Ἀργύρη τὸν λένε, βρὲ Ἀργύρη τοῦ λέγω νὰ πᾶς νὰ βρῆς τοὺς πρίγκιπας λέω ἀπὸ αὔριο ἀρχίζει τὸ συσσίτιο τῶν πριγκίπων, λέω, νὰ ψάξης τοὺς πρίγκιπας. Αὐτὸς παραξενευτήκε ἦταν ἀπλοϊκός. Τί λές Δεσπότη, τί λές παπᾶ πάτερ Αὐγουστῖνε, λέει, οἱ πρίγκιπες; Οἱ πρίγκιπες εἶνε στὸ Λονδίνο, ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν πρίγκιπες, πτωχαδάκια εἶνε. Ἔ, αὐτὰ τὰ πτωχαδάκια, ἐγὼ ὀνομάζω πρίγκιπας αὐτοὶ εἶνε πρίγκιπες. Γιατὶ ἕνας ἄνθρωπος φτωχὸς ποὺ ἀγαπάει τὸν Θεὸ εἶνε ἄνωτερος ἀπὸ βασιλιᾶ, αὐτὸ μᾶς δίδει ὁ Χριστός. Καὶ μᾶς εἶπε, κοιτάξτε καλὰ μὴ περιφρονήσετε, λέει, τοὺς πτωχοὺς ἀνθρώπους γιατί καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ἔχει ἀξία μεγαλύτερη ἀπὸ τὸν βασιλιᾶ, αὐτὰ μᾶς εἶπε ὁ Χριστός.

Λοιπὸν, λοιπὸν ἐπανέρχομαι στὴ δὲ ἰγήνησι ὅτι ἐθύμωσε ὁ βασιλιάς. Ἄκου ἐκεῖ νὰ κοροϊδέψει ὁ καλόγερος; Ἐγὼ τοῦ εἶπα νὰ μοῦ φέρη θησαυροὺς καὶ αὐτὸς μοῦ ἔφερε σακάτηδες ἐδῶ πέρα ναί. Τότε ὑπέστη μαρτύριο, μαρτύριο ποὺ δὲν ὑπάρχει ἄλλο τὸ ἐτοιο παρόμοιο μέσα στὴ ἱστορία τῆς ἐκκλησίας μας. Ἔσεῖς εἴστε νοικοκυρὲς. Ἔνα ἀπὸ τὰ μαγειρικὰ σκεύη ποὺ ἔχετε, εἶνε οἱ ἐσχάρες, σχάρες τίς λέτε; Ποὺ βάζετε ἐπάνω τὸ κρέας, τὰ ψάρια, τὰ ψήνετε σχάρες δὲ τίς λέτε; Ψησταριές. Λοιπὸν, λέει, θὰ τὸν ψήσετε αὐτὸν πιάσανε λοιπὸν καὶ φέρανε μιὰ μεγάλη ψησταριά, μιὰ μεγάλη σχάρα ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ψήνουν τὰ ψάρια κ.λ.π. τὸν γδύσανε τελείως καὶ μετὰ ὅπως παίρνεις τὸ ψάρι, τὸ ξαπλώνει ἢ νοικοκυρὰ ἐπάνω στὴ ψησταριά καὶ τὸ ψήνει. Ἔκανε τὸν σταυρὸ τοῦ ὁ Λαυρέντιος. Χριστέ βοήθει μοι, βοήθει μοι, βοήθησέ με, λέει, στὸ μαρτύριό μου. Ἔκανε τὸν σταυρὸ τοῦ τὸν βάλανε ἐπάνω τὸν ξαπλώσανε τὸν δέσανε με σύρματα ἐπάνω στὴ σχάρα ἐκεῖ, ἀπὸ κάτω βάλανε κάρβουνα καὶ λιβάνι ἔγινε, λιβάνι ἔγινε καὶ ὅλο προσηύχετο. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Μνήστητί μου Κύριε ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου, ἐλέησον τὸν κόσμον, ἐλέησον τὴν ἀνθρωπότητα, ἐλέησον τοὺς πτωχοὺς. Ἔτσι πέθανε, κήκε, στάχτη ἔγινε, κάρ-

βουνο ἔγινε, ἔγινε ὁ Λαυρέντιος. Ἔτσι λέει ἡ ἐκκλησία σὰν τὸ λαυράκι ποὺ τὸ παίρνει λέει ἢ νοικοκυρὰ καὶ τὰ βάνει στὴν ἐσχάρα καὶ τὸ ψήνει, ἔτσι τὸν ψήσανε τὸν ἅγιο αὐτόν, φοβερὰ πράγματα, γεγονότα.

Αὐτὸν λοιπὸν τὸν Λαυρέντιο ἐορτάζουμε σήμερα, αὔριο καὶ ὅλα τὰ τροπάρια εἶνε γιὰ τὸν Λαυρέντιο. Τιμῶ τὸν Λαυρέντιο, μὲ συγκινεῖ ὁ Λαυρέντιος πάντοτε, γι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ ἕνα ἀπὸ τὰ πνευματικά μου παιδιά, τὰ ὀνομάζω, ὅταν ἀφιοσιώνονται, λίγα εἶνε αὐτά. Κοντὰ μου ξέρεις πόσοι σπουδάσανε; Χίλιοι φοιτητὲς σπουδάσανε. Σκορπισμένοι εἶνε, ἄλλοι εἶνε στρατηγοί, ἄλλοι εἶνε ναύαρχοι, ἄλλοι εἶνε ἀξιωματικοί, ἄλλοι εἶνε βουλευταί, ἄλλοι εἶνε ὑπουργοὶ χίλιοι. Τὸ ψωμί μου δὲν τὸ ἔφαγα ποτὲ μόνος μου, τὸ μοίρασα. Ἄπὸ αὐτοὺς καμμιά δεκαριά ἦρθαν κοντὰ μου, νὰ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμά μου, νὰ φορέσουν τὸ ράσο... ἀπὸ τὰ λίγα λοιπὸν παιδιά μου ποὺ μείναν κοντὰ μου καὶ εἶνε ὁ δεξί μου χέρι στὶς διάφορες ἱεραποστολὲς ποὺ κάνω κ.λ.π. εἶνε καὶ ἕνα ἐκλεκτὸ παιδί. Δὲν εἶνε ἀπὸ ἐδῶ ἀλλὰ εἶνε κάτω, μακριὰ ἀπὸ νησιὰ εἶνε, ἀπὸ τὴν Ἄμοργο εἶνε, ποὺ ἐσπούδασε κοντὰ μας καὶ ἔγινε θεολόγος ἱεροκήρυκας καὶ ἐδῶ ἔγινε, ἐδῶ τὸν χειροτόνησα. Λουκάς ἐλεγότανε καὶ πῆρε καινούργιο ὄνομα καλογερικὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐτίμησε καὶ τὸν ὀνομάσαμε Λαυρέντιο. Εἶνε ὁ π. Λαυρέντιος. Δεξί μου χέρι στὴν ἱεραποστολή, εἶνε διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ τῆς μητροπόλεως «Σάλπιγγα τῆς Ὀρθοδοξίας» καὶ κοπιάζει καὶ μοχθεῖ καὶ ἔχει, ἔμεινε καὶ ἐδῶ στὴν πόλι, διότι ἕνας ἀδελφός του, ὑπάλληλος, πῆρε μιὰ ἐκλεκτὴ κόρη ἀπὸ τὴ Φλώρινα.

Λοιπὸν πρὸς τιμὴν λοιπὸν τοῦ Λαυρεντίου, τοῦ ἀρχιδιακόνου ποὺ ἐκάηκε σὰν τὸ ψάρι ἐπάνω στὴν ἐσχάρα τοῦ Δεκίου, πρὸς τιμὴν τοῦ λοιπὸν... ἄνθρωπος προσευχῆς ἦταν αὐτός, μαρτύριο. Ποιὸς τολμάει. Ἐδῶ καίει τὸ χέρι σου καμμιά φορὰ καίς, εἶδα ἐδῶ πέρα καὶ τοὺς λυπήθηκα. Χθὲς ἦρθαν στὴ μητρόπολι, εἶνε φοβερὸ πρᾶγμα σῶσε μας ἐκ πυρός. Φοβερὸ πρᾶγμα ἦρθαν αὐτοὶ οἱ δυὸ ποὺ καήκανε πέρσου, δὲν κουνᾶνε τὰ χέρια τους ἔτσι, ἔτσι νεότατα παιδιά, καμένα ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ πονᾶνε ἀκόμα, πονᾶνε ἀκόμα ὑποφέρουν τὰ παιδιά, νεώτατα παιδιά 30 ἐτῶν καμένα μέσα ἀπὸ τὴ φωτιά ποὺ βάλανε οἱ ἐχθροὶ τοῦ γένους μας νὰ κάνουν τὴ Φλώρινα καμένη γῆ. Φοβερὸ πρᾶγμα εἶνε ἡ φωτιά σὰν τοὺς τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ. Καὶ ὅπως οἱ τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ τοὺς ρίξανε μέσα στὴ φωτιά, ἔτσι καὶ ὁ Λαυρέντιος ρίχτηκε μέσ' στὴ φωτιά νὰ καῆ καὶ ἐκάη καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶνε ἅγιος

καὶ θαυματουργὸς ὁ ἅγιος Λαυρέντιος μάλι-
στα.

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα εἶχα νὰ πῶ ἀπόψε καὶ ἂν
θέλῃ ὁ Θεὸς χαίρω ποὺ σᾶς βλέπω σήμερα
περισσότερους ἄντρες, βλέπω τὴν προθυμία
σας καὶ θέλω νὰ πιστεύω ὅτι τὰ ἀκοῦτε αὐτὰ
καὶ ὄχι μόνο τὰ ἀκοῦτε ἀλλὰ τὰ λέτε καὶ ἀπὸ
ἔξω νὰ διαδώσετε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, καθέ-
νας ἀπὸ ἐσᾶς νὰ γίνῃ ἓνας κήρυκας τοῦ
εὐαγγελίου νὰ τὰ διαδώσετε. Βλέπετε τοὺς
χιλιαστὰς; Ἄπὸ τὴ Θεσσαλονίκη ἔρχονται
φτωχαδάκια εἶνε, φτωχαδάκια εἶνε, ἐργάτες
εἶνε ὁδὸ καθαριστὲς εἶνε ὑπάλληλοι μικροί
εἶνε καὶ κάθε Κυριακὴ δὲν ἀναπαύονται ξε-
κινᾶνε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ τραβᾶνε καὶ πᾶνε μέχρι
τὰ τελευταία χωριὰ μέχρι τὰ σύνορα καὶ
μιλᾶν γιὰ τὶς ἰδέες των, μιλᾶνε, καὶ πεθαίνουν
γιὰ τὶς ἰδέες των. Ἐμεῖς τίποτα, τί νὰ σὲ κά-
νω; Ἔρχεσαι στὴν ἐκκλησία ἀκοῦς ὥραϊα
πράγματα πολὺ σπουδαία πράγματα, ἀκοῦς
κήρυγμα διδασκαλία, αὐτὰ ποὺ ἀκοῦς πρέπει
νὰ τὰ πῆς, νὰ τὰ διαδόσῃ

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

ἐπιλογή, ἀπομαγνητοφώνησις (.....
.....) στοιχειοθεσία (μοναχὴ .....
.....), ἀντιπαραβολὴ μὲ τὴν κασσέττα,
α' διόρθωσις (.....) τῆς ἱ.
μονῆς ἀγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης

παρατήρησις: .....

σελιδοποίησης: ... ..ίου 2014

**Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ
ὁποία ἔγινε στὸν ἱ. ναὸ Ἄγ. ... .. -
... τὴν ...-...-19... μὲ ἄλλο τίτλο. Κα-
ταγραφή καὶ σύντμησις ...-...-2014.
Τὴν ὁμιλία αὐτὴ μπορεῖτε νὰ τὴν
ἀκούσετε χωρὶς περικοπὲς στὸ cd
...A τῆς σειρᾶς «ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ»
(πληροφορίες στὸ τηλέφωνο 23850-
28868)**